

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

kunna, i breif af egne Commissionärer, correspon-
dera med Sterbhus-Kammereraren, Herr Jöran
Thomeus. Vinsterna kundgöras, och utfalla, li-
kasom här, oåffortade.

Et Tal, hållet på Lof- och Tackfägelse- eller Mib-
sommars-dagen uti Uddewalla Kyrka, af Stads-
Comministern, Herr Mag. Andr. Knapé, är ny-
ligen af Trycket utkommet.

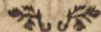
En Banco-Sedel, stor 100 Dal. Silfvermynt,
är den 7 dennes förlorad af en fattig dreng. Åga-
ren, som jag känner, lofvar 10 Daler i samma
mynt åt den, som kan, och wil, samma Sedel åter-
lemna. Det förstås, at ingen, som har Christe-
liga grundsatser, kan med fördel betjena sig af
syndet.

En liten Skrif- och Räkneästare åstundar til-
ständig condition, nögd i all händelse, at som be-
tjent hos någon Herre resa til Stockholm.

Hos Handelsmannen, Herr Christ. Ullman,
boende wid östra Hamnen, finnes ojämförligen godt
puber-socker, af två färgor, som nyligen inkommet.

Näste Måndag kommer en Comödia, kallad
Le Festin de Pierre, at spelas här i Staden uti
Artilleri-huset wid quarnberget. Denna härlighet
krönes med et Esterspel af Arlequin, som förestäl-
ler den nymodige Barberaren. Hwad något fö-
star och duger til, jämte hesswa tiden, wet ingen,
om icke Huswudmannen för bandet, som kallar sig
Seuerling.

Hos Herr Mittan, boende hos Snidkaren Ge-
bergqvist, och på Stockholms-Källaren, äro friska
bergostron för billigaste pris til köps.

Götheborgska Magasinet.

Lördagen, den 18 October 1760.

Väminnelser emot Författaren af Arti- keln om Spannemåls-priset.

Det är icke min affigt, at genomhålla, mindre
smigta, hela förenämnda affhandling: efter-
gårdens kommer likväl at granskas; och brännwi-
net aflöper här, som oftast, ej utan tråtor. Kor-
teligen, i dag ifråder jag mig en Jan Persson på
Berget; och håller alle des wederdelomån för Econo-
miske Rättare.

Författaren, som jag för ombyte wil kalla Herr
Landman, söker nog at förringa, om icke til intet
göra, den besparing af spannemål, som påshystas ge-
nom det förbudna brännwinet. Desutan utöser
han sin galla mot det Franska, och wil kanske göra
sig fördel af det Swenska. Utminstone röjer han
mycken böjelse för det sistnämnda.

Förlåt mig, Herr Landman, jag säger rent ut:
I saren wille; och eder wiskarelse leder sig från
wänne källor. En stark inbitning är den ena,

Et

och

och fel i försäkerhet den andra. Den förra har förledt er, at anse folket, på landet och i städer, både till seder och antal för lika och enahanda. Om Stadsboen utgjorde någon myckenhet, i jämförelse mot Almogen, och den sednare wore lika så öfverflödigg som den förre; så hade jag litet eller intet at påminna. Ty uppenbara sanningar wil jag ej bestrida; och medgifwer därföre, at sedan Svenska brännwinet förböds, har Stadsboen taget sin stada igen i det impracticerade Franska. Den som nekar detta, må så gerna påstå, at wägen är ren, när han går i slaf om höstetiden. Jag nekar då aldeles icke, at det ju supes i Stapelstäder nu som förr, och nästan likaså i de andre. Men frågan blir: Huru stor är förtäringen, och hwad kostar den samma riket? Min mening är, at Franska brännwinet kommer Sverige på samma ut, som det Swenska; men at hela besparingen i städer och på landet är en National winst. Alla mina bewis bestå däruti, at Franska lif- och hellsawatnet kostar, efter säkra berättelser, 17 sous kanna; och det i Bourdeaux. Ehuru dryg Werel-courten är, påstår jag nu, at en kanna af det Swenska kostar Sverige lika mycket; om man än pressade hela ankaret af sådes-tunnan. Således är synden och skadan lika stor, om wi supe Franskt eller Swenskt. Afslutnaden är allena den, at det ena ger bättre rus.

För at tjena Herr landtman, wägar jag och fram med en liten uträkning af selswa quantum på den Fransoska wårskan. Alla våra städer utgöra, ef-

ter utseende, knapt en sjettedel af folkhopen: Stockholm och Carlsrona hysa 100000 människor; Gøttheborg, Åbo, Malmö, Norköping och en wäldig hop af de store städerna måste sjuta tillsammans 100000; och alle de öfrige tilhopa hinna knapt ut med en dylik summa: ty småstäderna bärga ej 1000 själar hwardera. Korteligen, jag får med räkna fram 300000 stadsboer i Sverige, och här ibland äro hälften Fruntimmer, som förmodeligen ej supa. Desutan undantages en tredjedel af mankonet, som ålder eller annan orsak ej tillåter at göra stada på brännwin. Med et ord, 100000 supare, som til största delen äro sedige, förtära ej öfwer 50000 ankare. Låt nu wara, at 50000 desutan gå med til Herkap och Stånds-personer på landet, m. fl. så rymmes likwäl hela Franska begärelsen i 100000 ankare, som lösas med lika så många tunnor sparad, och således ej införskriswen, spannemål. Fölgagteligen raglar ej Sverige af det ruset: utan saken kommer an på menigheten; och huru förbudet efterlefwes på landet.

Herr landtman säger: Besparingen är ingen; ty bonden dricker desto mera öl, och har rättighet därtill. Det sednare nekas icke; men det förra är, med förlof, en Awisa från bygden. Klämmaren är falsk, och jag wädjar til försäkerheten, som intygar, at Almogen är nu mera sedig, ej allenast hemma, utan ock på resor, marknader, och wid flera sammankomster. Det är sant, han dricker öl undertiden, men til husbehof. Orsaken: ty i brist af brännwin, behåller han sit förnuft, och

dricker lagom. Det är så mycket sagt: han gör af nödvändighet en dygd. Inmedlertid sker litwål besparing i sådesbingen, och däråt syftar jag. Men huru stor är vinsten därpå för Riket? Jag wil ej tala om den moraliska fördelen, utan blott hålla mig wid den Economiska. Frågan blir då: Huru stor är nu besparingen på landet?

Det lärer ej frångås, at hwar bonde med sit lilla hushåll åfkat årligen en tunna såd til brännewin, Mb. i den löfliga tiden, som man säger. Således har landet allena, räknat til 100000 mantal, be- drofweligen förtårt hela 400000 tunnor om året. Jag sätter då 4 bönder, men 20 skålar på Mantalet: desutan slås torp och gårdar tilhopa. Blir summan för stor, så säg.

Däremot förbehåller jag mig, at knapt en sjerde del därpå förtåres nu för tiden. Jodran är ej för stor, om man ser in i saken, jag menar i forna öfwerflödet, och närwarande fattigdom på brännewin. Ej så supa nu til husbehof, (jag talar om hela Riket,) och rus åro wissertligen sålsynta på landet. Men då brännewin war lofgifwet, manades den ene grannen af den andre, och suplusten upmuntrades genom åtskilliga namn och upgjorda tillfällen. Det wore således en wålsignad sak, om minnet af brännewin kunde så wist utplånas, som 300000 tunnor såd blifwet, sedan sifte Riksdag, årligen sparade, hwilka bort annars införskrifwas, och således fördubla spannemåts-införslan i sednare miswärt-år. Witna icke wåre skaplar, at priset af denna wara mera lastat på, än införslan?
Slutet

Slutet blifwer då skäligen detta, at brännewinets inskränkta bruk båtad Riket ansenligen: och har man därpå at tacka landet; men ej städerna. Desse åro de politiske droppar, som Herr Landman benåget intager, om så behagas, i en dosis brännewin: hwarwid och den lärdomen må bifogas, at Franska öfwerflödet bör just icke tilskrifwas Herrar Handlande i Stapelstäderna, som sticka så wåstra nederlag utlänningen på halsen; utan de så kallade smyghandlare, inga nämde och inga glömda: med mindre Herr Landman wågar et Stotsmål, och röder på de store liggare, eller något orhuswud, som seglat ut på strömen; men kanske strandat för motwäder.

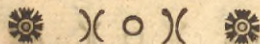
K. 1.

Min Herre,

Under det Krigsfregaten Jägaren lög utför Allianthe 1758, fick Prædikanthen därpå, Herr Håkan Gullberg, som stundom wistades i Staden, nedanstående bref, dem jag i förledet är affskrifwet, såsom wärdige at få et hederligt rum ibland Epistolar obscurorum virorum wid en ny uplaga. Det första är skrifwet af en Augustiner Canonicus, de andre bägge af en Jesuit. Som Allianthe är en stor Handelsstad, hwilken besökes af många utlänningar, så fattar almånheten, af dessa bref, slåtare tankar om Jesuiternas latin, än handel.

Vestra Reverentia,

Quam excellentissime veneror, me digneris tuo favore, & includas tua amicitia, dum spero,

ro, quod tu sanctam Processionem Francisci
crastina die cum tua præsentia honorare pla-
ceas. dum ego vivo & usque ad Cineres per-
maneo servus tuus devotissimus,

Dab. d. iv. Octob. MDCCLVIII.

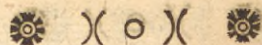
Robertus Franciscus.

Mi Domine,

Gaudebo multum, quod habeas plurimam
salutem, in Societate Ducis Primi; Secretarii
& alteri Amici; Ego fruor hunc beneficium.
Sentio multum, ut tu non venires alia vi-
ce in hac Vestra Domo; Ego non potui ire
in Vestra Navi, quia fui Dando vinum, in
Naves bellicas Benecianæ; & postea, ad Na-
ves Angliæ Terræ; & nunc ad unam Navim
quæ pergit, in Guibraltar. Et Dux Primus
venit vespere præterito, in mea Domo, & non
intellecti, illud, quod Loquitus fuit mecum;
& si tibi placet potest interrogare ad illum,
& scribere mihi, & Da ad illum, qui dat ti-
bi hoc Papyrus, quatuor Botellas ut mitam
tibi vinum; & quando venias in terram ve-
ni in mea Domo, & Loquamur. Jam habeo
paratum Canes & Alias Res; & Flores etiam.
Et manda Diem peto ad Deum, quod Con-
servet vestram Vitam per multos annos. Scri-
pta in vestra. Domo die 15 mensis Decem-
bris anni Domini 1758.

Tuus Amicus, qui estimat te Toto Corde,
Petrus Nerez.

Utan-

Utanskriften på bresfvet:

Ad amicum meum, ignoro quomodo vocatur.

Bresfvet blef Frisfvet i det hus, där Presten wi-
stades, då han war i land.

Mi Domine,

Gaudebo multum quod habeas plurimam
salutem, in Societate Ducis, & omnium Ami-
corum. Mi Domine, sentio multum, ut Tu
non Venires Cum Duce in mea Domo: Et
etiam sentio, quod Dux Sumpsit vinum die
antea præterita in Alia Domo: hoc Debo
sentire multum & ignoro motivum, & volo
scire.

Tuus Amicus, qui Te toto Corde estimat,
Petrus Nerez.

Det är befant, at Jesuiterne hafwa sine win-
gårdar, och äro angelagne at förnytra sina winer
starr. Här hade Nerez den förtreten, at Capitai-
nen köpt sit win på et annat ställe, än hos honom.
Jag förblifwer, m. m.

Gothenius.

Gamla Nyheter.

Fölsande Tal är hållet på Rikssalen, år 1686,
af Landmarskalken, Grefve Lindsköld, och må
läsas.

Et 4

Stoora

**Stoormächtigste Konung, Allernädigste
Herre,**

Eders K. M. trogne undersätare af Ridderkapet och Adelen hafwa uppå E. K. M. allernädigste befallning hörsambligast insunnit sig och skatta sig därutinnan högstlyckelige, at de se sin allernädigste K. och H. på des K. Thron wid god hålsa, des höga K. huus uti Wästmågo, Fäderneslandet i fred och rooligheet och alla des inbyggjare uti sänja och enigheet. De tacka Gud den Alldraghögste, af hwilken all god Gåfwa kommer, för denne stoora Sällheeten och wällsignelsen och därjämte erkänna de med skyldigste wördnat all den möda och all den nådige och trogne försorg, som E. K. M. städze holler ospard till deras wälgångs befrämjelse och all deras lyckfahligheets förkofring; De frögda sig högelingen at de både se och höra, huruledes E. K. M. fäster sin Thron med Gudachtigheet, såsom en rättfönnig Herrans Smorda, och pryder den samma med alla Christeliga och Konungliga dygder, såsom med ett kosteligt Glenod. De se och dageligen höra, huruledes E. K. M. styrer sitt land och Rikse med förstånd, såsom en Wijs Konung, försvarar des Gränser med Tapperheet, såsom en oförfräckt Hälte, sköter och föder Herrans Hiord, såsom en trogen Herde, beskydder landsens Inbyggjare för öfwerwäld och oför rätt, såsom en rätträdig Domare, hugnar och sagnar sine undersätare med nåd och kärleek, såsom en god och gunstlig Fader. At heeta Konung, det är

ett stoort namn, ett herrligt namn; Men Pater Patria landsens Fader det är ett löufigit namn, ett behageligt namn, den bästa titell som en Regent nänsin har haft, det högsta berömm, som man nänsin kan förtiäna, den säkraste löhn, som man nänsin kan få, tillijta med namnet Gagnet undersätarnas kärleek i lijfstriden och efter döden ett ewigt Ahrominne. En Konungs egenkap är, at se på sin macht, sin myndigheet, sitt Herrewäld, sin högheet, sin ähra, men en Faders skyldigheet är, at se på sine barns bästa, at sköta dem, at hjälpa dem, söka deras förkofring, främja deras hopp, öka deras häfwor. En Konung som är det högsta som Gud har satt på Jordene, kan igenom ingen ting stija nämbre up till himblen, än igenom Godheet, och uppå intet sätt bättre förlifnas med Gud, än igenom ett Faders hjärta: hans Gudachtigheet förloerar sin kraft, hans wijsheet sin prydnad, hans tapperheet sin wärckan, hans Heerde-Embete sin Skötsel, hans Rättwijsa sin frucht, om icke mildheet är därhoos, om de icke understöddes med nåd, umgiordas med barmhertigheet och giömas uti ett benägit Fadershjärta; In detta Fadershjärta förnämr så mycket, at de stoore och mächtige som kunna giöra alt, willia lijfwäl alldrig giöra annat, än det som gott är, det som löufigit och lagligt är och det som länder till deras egen ähra och deras underhafwande till gagn och glädie.

Ett sådant Fadershjärta wiise E. K. M. sine trogne undersätare; E. K. M. öpnar sin ögon till at anse dem med nåd, sina Thron till at höra dem

med såhlamod, sin Mund, till at swara dem med mildheet, E. K. M. utsträcker sina Armar till at beskydda dem, sina händer till at hjälpa dem, stundom till at ge, stundom till at betahla, wissandes med det ena nåd med det andra Rättwissa, hwilka alltjyd fölljas äth och tråda på hwar sin sijda om E. K. M. i Desz höga K. Thron, Desz höga K. Persohn till fast större tryggheet, till fast dyrbahrare Pracht, än all den wacht och wård, som heela E. K. M. Krijgsmacht med sin manligheet, ja heela E. K. M. Rijke med all sin herrligheet kann skaffa och åstadkomma.

Ett sådant Faders hjärta utbrättar så mycket, at E. K. M. alldrig trötts wid, ifrån Morgonen intill afstonen den ena dagen efter den andra det ena åhret efter det andra at se sitt Rijke till godo, och på alt sätt at främja Desz Inbyggiares wålfärd och Sällheet. Hwad E. K. M. förstånd wåhl öfwerlägger, det ställer E. K. M. flit strax i wärket, och denne senare såhr intet wåhl lychta en saak, förr än det förre begynner en annan, Skattandes E. K. M. det myckna som giort är för ogjort så länge som något återståhr at giöra till landsens heeder och bästa.

Denne E. K. M. stoora flitigheet ersätter ofta andras försummelse, denne E. K. M. arbetsamheet lättar ofta andras börda. Eders K. M. möda är undersätarnes hwijla: E. K. M. omsorg är deras wederquickelse; E. K. M. Exempel deras upwäckelse: E. K. M. frymodigheet deras tryggheet, E. K. M. waaksamheet deras söta Sömpn och säkerheet;

Men

Men Fadershiärtat, Fadershiärtat är mehr än alt detta, det begripser alt uti sig, det wärcker alt utom sig, det begynner alt, det främjar alt, det gifwer sträckio äth alla E. K. M. Höga Kongl. Dygder, framgång uti Desz förehafwande och fullbordan äth alt desz upläch.

Detta Fadershiärtat gör, at alla E. K. M. undersätare, de ringste som de högste så nalkas E. K. M. höga Thron och komma in för E. K. M. blijda ansichte, till at flaga sin nöd, andraga sine angelägenheeter och begiära hjälp och bijskånd med samma tillförsicht, med samma frijheet, som goda barn hoos en mildan Fader. Alltid förr Allernådigste Konung, ju högre E. K. M. stiger med sin nåd, ju diupare böhre Wij sankia Öf neder med Wår ödmjukheet och wordnad, ju fleere E. K. M. Wåhlgjörningar äro, ju idkelsammare böhr vara Wår underdånigste Tacksamheet, ju flitigare E. K. M. waakar och förger för Öf, ju troligare böhre Wij bedia Gud för E. K. M. at han täcktes så rundeligen låta sin wåhlsignelse komma öfwer E. K. M. och Desz höga Kongl. Huus, som E. K. M. utbreder sin Godheet öfwer Öf, ju swårare E. K. M. Regimentsbörda är, ju willigare böhre Wij vara till at låtta den samma, ju fleere E. K. M. och Rijksens nödtorster och utgifter äro, ju större böhr vara wår åhuga, ju märckeligare wår redelighheet till at understödia dem med råd och medell.

Gud gifwe Allernådigste Konung, at krafterne kunde sträckia sig så widt som willian, och förmågan swara emoot Wår skyldigheet, så skulle E. K. M. till

till Dets Rijkes tjänst och tarf wißeligen sinna hwars och ens händer så fulla med håfwor, och deras hjärtan ofwerflödande af kärleek och lydno; Denne Skatten kunna de angripa så ofta och så mycket som det behöfwes, utan at förminsta något däråf: Ty fast lyckan haer sitt mått och måhl för deras förråd, så haer hon lijfwäl intet kunnat sätta för deras kärleek, han är så ymnog at ingen kan uthöda honom, han sträcker sig så widt, han stiger så högt at ingen kan mötha honom, med honom låka de och upfylla hwad som på medlen brister och omskiönt deras willkor äro olijka, så lårer doch willian wara en till E. K. M. nådigste behags fullgiörelser efter yttersta förmågo. Deweta sin plicht, de tillbiuda sin tjänst och låra allbrig undandraga sig, at gå E. K. M. och Dets höga Kongl. Huus tillhanda med hörsamheet och trooheet, med willigheet och wördnat, så länge lijff är i Deras kropp och blod i Deras Adror.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Ostindiske Auctionen slutades härstädes först i Weckan. Theerna såldes för medgående pris.

Thee-bohe kostade från 57 til 66 öre Silfwer-nynt: Thee Congo från 77 til 117 och 118 dito. Thee

Thee Soatchoun 108 til 131 dito. Thee Peckoe 110 til 170 dito. Thee Hysan 343 til 351 dito. Thee Hysan-Skin 191 til 215 dito.

I Warberg är sunnen en Makrellförråd på Stranden, 4 alnar lång och halftredje tjock. Han wog öfwer 22 lispund.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 15 October.

London	- -	68 $\frac{1}{2}$	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	64	- -	M:t R:mt.
Hamburg	- -	68 $\frac{1}{2}$	- -	M:t R:mt.

Ankomne äro Skepparne Thomas Larson ifrån Skagen med fiskewaror, William Oliben ifrån Narmouth med malt, Sierp Kemmers ifrån Haelingen med mursten och takpannor, John Turner ifrån Leith med barlast, Celke K. Balk ifrån Amsterdam med mursten och takpannor, Johan Buchs ifrån Seuders med salt, Måns Pettersson ifrån Sunderland med salt och stenkol, samt Märten Schale ifrån Cagliari och Mallaga med salt och packhusgods.

Utgången är Skepparen Thomas; Hooper til England med järn och bräder.

Helsingör. Den 3 October, William Torrington, Joseph Keckerill och Joen Wilborg ifrån Hull til Stockholm med barlast. Den 4. Johan Greig ifrån St. Ubes til Stockholm med salt, Jacob Kruger ifrån Lwerpool til Wolgast med salt, Anders

Svensf.

Svensk. Appelberg ifrån Hamburg til Stockholm med styckegods. Den 5. Ewen Lindberg ifrån Stockholm til London, Jon Siemers ifrån Stockholm til Amsterdam, Johan Hoef ifrån Stockholm til Dordrest, desse med tjära, Jacob Åkerman ifrån Stockholm til Cadix och Corrents Lettman ifrån Stockholm til Porto med järn. Den 6. Hans Jonson ifrån Åhus til Götheborg med stäfwer, Hind. Kohde ifrån Stralsund til Bergen med råg, Casper Blaffert ifrån Stockholm til Amsterdam med järn, Hans Link ifrån Stockholm til Edeborg med bielar. Den 7. Anders Hållberg ifrån Stockholm til Livorno med tjära, Jens Johanson ifrån Westervik til Cork med järn, Eric Rosenblem ifrån Norrköping til Marstrand med tunnor, Jess. Poulsen ifrån Westervik til Wattersfort med bräder. Den 9. Johan Wessel ifrån Bremen til Calmar, Jochim Marnberg ifrån Amsterdam til Östersjön, Jacob Böttker ifrån Köpenhamn til Götheborg, desse med barlast, Koon Buden ifrån Westervik til Cork med järn, Jan Tieder ifrån Köpenhamn til Lisabon med barlast.

Små Kyrko-tidningar.

I Tyfka församlingen födde 2 barn.

I Kronhus-församlingen födt 1 barn: Döbe Enkan Helena Lindström 63 år gammal, af slag, affledade Soldaten Håkan Friis 58 år gammal, af feber, och 1 barn af toppor.

EPIGR.

EPIGR. XX.

Vera Fides utrum tua sit, dubitabile non est.
Si sit Vera Fides, diligis, ecce, Deum.

EPIGR. XXI.

Quæritur, anne bonum sit opus Fiducia? sane:
Nec tamen humanum: scis opus esse Dei.

EPIGR. XXII.

Paulus Jacobo non pugnat: respice finem;
Judicia hic hominum ponderat, ille Dei.
Ille Fidem veram commendat, quæque Saluti
est:

Hic opera, ut vivam constet adesse Fidem,
Ille quidem solide confutat falsa docentes:
Hic se fallentes fallere posse docet.

EPIGR. XXIII.

Syngrapha magna Fides: tolletur Syngrapha
magna;

Pauper eris: pereunt omnia; tolle Fidem.

EPIGR. XXIV.

Este procul, diæ quos Legis tædia tangunt!
Cesset amor Legis; cessat & ipsa Fides.
Fallor, an, Heroes, Legis vos fulmina terrent
Ista, procurabit quæ tamen una Fides?

EPIGR. XXV.

Si tibi Lex cordi est; & vulnera coeca videbis:
Vulneribus visis est Medicina Fides.
Si tibi Lex nulla est; & vulnera nulla videbis:
Ut, Mecum, dicas, quid, Medicina, tibi?

Kun.

Kundgörelser.

Hos Herr Mittau wid Reparebanen finnes åter goda friska berg-ostron, som i dag ankommet, och säljas til 10 Daler trädet, eller 3 Daler hundradet.

Glasmästare! til eder tjenst äro nya Tyska fens-sterglas ankomne, och finnas hos Herr von Stcken.

Hos Handelsmannen, Herr Niclas Swenson, boende midt emot stora Apothequet, är en Win-källare så ledig, at mot hyra nyttjas, som tjenlig at hyra allehanda större och mindre fat.

En bestävelig Enka, boende på Kyrkogatan hos Böckaren Lars Sundberg, intimerar i den lärda werlden, at hon tänker hålla föreläsningar för barn, hwilkas åstundan inifrånkes inom konsten at stafsua och läsa Tyska eller Swenska. Hon öpnar ock en sön- och strumpebindare-schola för små fruntimmer.

Sjunde dragningen af Hospitals-lotteriet för den 28 dennas: de så oförsälde lotter, som Herr Benjamin Bagge, och Herr And. Åberg hafwa qwar, blifwa förmodeligen desförinnan afhentade.

Likaledes förkunnas et Meubel-spel, så konstigt inrättat, at alle Spelare winna, och ingen förlorar. Det är Herr Bonge på lilla Klippan, som lägger up en banque af åttifilliga nippor och wakra Småsafer, med förmodan, at Plåtsedlar däremot tusentals uplåtas och wimla på Spelbordet: om Inrättningen lemnas närmare uplysning af Upfinnaren. Spellet går ofelbarligen för sig den 23 dennas kläckan 10 föremiddagen.

Efterlyses en otillfuren duk af drell, som blifwet i förleden Becka bortstulen. Den som åstundar uplysning om tjuftwen, har jag äran at känna. Mönstret på drellen war rutigt.

Götheborgska

Magasinet.

Lördagen, den 25 October 1760.

Tankar om Böndernas tiltag i handa-slögder och näringsfång*.

Jag påminner mig, at någorstädes i Danmarks och Norges Oeconomiska Magasin låset de anmärkningar, som en ung Herre däri landet gjort öfwer en hop Almoges tiltag, at binda strumpor: jag har ej den delen wid hand, och kan sålunda ej säga, hwad nytta detta tiltag och anmärkningar däröfwer gjort; imedertid hafwa vår Swenske Almoges mångahanda nyttiga eller skadeliga tiltag i handaslögder och näringsfång härutaf faller mig i tankan.

Det är icke min kallelse, at förordna något om medunderfätares handteringar; men det är min pligt, at önska dem godt. Jag har i några miswärt-år med en blödande medömkan sedt deras bekvämlighet, och jag wördar Förshynen, som icke låter någon swälta ihjäl. Men så är en almän fattigdom förord-

U u

sakad

* Desse äro lyckeligen fattade af en barmhertig Skaffare i twänne Christi Nifen.